

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.net

Giáo sư Lưu Trung Khảo: Lương Sư Cứu Quốc

January 12, 2016

LTS: Giáo sư Lưu Trung Khảo vừa qua đời lúc 12 giờ 18 phút trưa Thứ Ba, 22 Tháng Mười Hai, 2015 tại Nam California, hưởng thọ 84 tuổi. Bài viết sau đây được trích từ tuyển tập "Lưu Trung Khảo dưới mắt bạn bè."

Giáo sư Lưu Trung Khảo, Pháp danh Hải Lượng, là Cựu Giáo sư các Trung học Nguyễn Trãi, Chu Văn An (Sài Gòn), Thủ khoa Nghĩa (Châu Đốc), Cựu Hiệu trưởng Trung học Kiến Phong, Chánh Thanh tra Bộ Giáo Dục Việt Nam Cộng Hòa. Ông đã có mặt ngay những ngày đầu hình thành Ban Đại Diện các Trung Tâm Việt Ngữ Nam California và hầu hết các khoá Huấn Luyện và Tu Nghiệp Sư Phạm gần ba thập niên qua, với tư cách là một giảng viên và cũng với tư cách của một vị hội trưởng của Hội Ái Hữu Cựu Giáo Chức Việt Nam tại Hải Ngoại.

Trong những ngày đầu tiên đến Hoa Kỳ năm 1994, tôi dự Khoá Tu Nghiệp & Huấn Luyện Sư Phạm do Ban Đại Diện các Trung Tâm Việt Ngữ miền Nam California tổ chức tại Rose Mead. Khoá đông vô kể, ngồi chật cả hội

trường thên thang. Giờ giải lao, các Thầy Cô hàn huyên, âm vang cả khu đời yên tĩnh.

Từ những ngày đó, tôi được biết đến Giáo sư Lưu Trung Khảo. Tuy gần hai mươi năm nay, tôi chưa có dịp thưa chuyện với Thầy cách riêng, ngoài những lần chào hỏi Thầy Cô tại những chương trình sinh hoạt Việt ngữ, nhưng hình như “bất cứ lúc nào, bất cứ ở đâu” (tựa một tác phẩm của Nhà văn Nguyễn Xuân Hoàng), tôi cũng được nghe và thấy Thầy.

Vóc dáng và nghị lực của Giáo sư là một tỉ lệ nghịch! Thầy gầy nhỏ, nhưng sức làm việc dẻo dai, bền bỉ, đa dạng. Trong rất nhiều các sinh hoạt tôi tham dự, tôi đều được nghe Thầy nói: sinh hoạt Việt ngữ, tuổi trẻ dẫn thân, đấu tranh dân chủ, nhân quyền Việt Nam, sinh hoạt cộng đồng, sinh hoạt truyền thông. Khả năng và tấm lòng của Thầy vô tận.

Nhưng, nói đến Gs Lưu Trung Khảo, là nói đến hình ảnh người bạn đời của Thầy, Cô Kim Anh. Vì đã có hiền nội đảm đang tất cả, nên Gs Lưu Trung Khảo mới an tâm đảm trách biết bao việc trong suốt mấy thập niên qua, dù tuổi đã cao. Hình như trong bất cứ sinh hoạt nào, người phụ nữ hiền lành này cũng đi bên chồng. Cô là điểm tựa để Thầy nâng quả địa cầu lên bằng chữ nghĩa và tâm huyết. Một điểm tựa cần thiết, vững vàng.

Là một người nữ cầm bút và sinh hoạt văn hoá giáo dục, tôi hiểu rất rõ những yếu tố cần thiết về mặt gia đình để cho phép tôi theo đuổi những sinh hoạt này. Nếu gia chưa “tề” thì khó cho một người có thể phục vụ xã hội được. Người vợ hiền của Gs Khảo đã đảm đang hậu phương gia đình, để Thầy mạnh mẽ dẫn thân nơi tiền tuyến văn hoá và chính trị. Sự hy sinh và tận hiến cho gia đình của Cô ắt cũng là một cảm hứng tuyệt vời cho Thầy. Xin cảm ơn những đóng góp rất thiết thực của Cô.

Giáo sư Lưu Trung Khảo đóng một vai trò đặc biệt trong sự phát triển của cộng đồng người Việt hải ngoại. Thầy là một trong những nhịp cầu mà giới trẻ chúng tôi cần và tri ân. Qua những người như Thầy, chúng tôi nối lại được với quá khứ trước 1975, truy tìm thanh sử của dân tộc, và các bài viết và bài nói uyên bác của Thầy cho chúng tôi một điểm tham khảo để lập cho chính mình những nhận định về thời cuộc hiện nay.

Trong bài nói kỷ niệm 4 năm ngày thành lập Khối 8406, ngày 4 tháng 4 năm 2010, với tư cách Chủ tịch Hội Ái Hữu Cựu Giáo Chức Việt Nam Hải Ngoại tại Hoa Kỳ, Giáo sư đã xác định: dân tộc Việt Nam phải có một báu vật để có thể tồn tại đến hôm nay. Thầy nói, “Lập quốc từ gần 500 năm giữa hai khối văn minh bá chủ Á-châu là Trung Hoa và Ấn Độ mà quốc gia Việt Nam vẫn giữ vững được nền độc lập, tất nhiên, Việt Nam phải có một báu vật thiêng liêng truyền quốc từ đời này sang đời khác, từ thế hệ này

qua thế hệ kia. Bảo vật truyền quốc đó chính là truyền thống bất khuất của ông cha ta.”

Giáo sư đã kết luận với một niềm xác tín về một tương lai tốt đẹp hơn cho Việt Nam. Thầy quy tóm ba điều: lạc quan, tin tưởng, hy vọng.

1. Lạc quan: Lạc quan vì thấy truyền thống bất khuất của Tổ Tiên vẫn là một dòng chảy miên viễn liên tục, trong huyết quản của con dân Việt Nam. Lạc quan vì những nhân sĩ trí thức, những sĩ phu Việt Nam vẫn giữ được hào khí của cha ông, xứng đáng là những bậc trượng phu “phú quý bất năng dâm, bần tiện bất năng di, uy vũ bất năng khuất”. Giàu sang không làm cho đăm mê, nghèo hèn không thể thay đổi, và uy quyền vũ lực không thể khuất phục. Lạc quan vì bản Tuyên Ngôn của Khối 8406 ra đời với đầy đủ 3 yếu tố thuận lợi: thiên thời, địa lợi, nhân hòa — thì lo gì không thành công.

2. Tin tưởng: Tôi luôn luôn tin tưởng rằng Trời Đất bao giờ cũng ở cùng người hiền. Người lương thiện bao giờ cũng song hành với Trời Đất. Thiên nhân tương dưỡng. Tôi tin ở chính nghĩa tất thắng của dân tộc. Tôi tin tưởng ở sự tiến bộ của nhân loại, bao giờ cũng từ chỗ dã man sang văn minh, từ độc tài sang dân chủ, từ độc ác sang thánh thiện. Tôi tin tưởng ở hiền thì gặp lành, ở ác gặp dữ. Tôi tin tưởng rằng: tích thiện phùng thiện, tích ác phùng ác.

3. Hy vọng: Với những thông tin điện toán toàn cầu hiện đại, với thế liên lập quốc tế, với sự hỗ trợ của thế giới dân chủ tự do, với sự cố gắng của chính tự thân, dân tộc Việt Nam sẽ đứng lên giành lại quyền làm chủ Đất Nước. Một tương lai xán lạn đang chờ đón tất cả con dân Việt Nam để cùng với các quốc gia trên thế giới song hành.

Phải chăng chính bộ ba này đã nuôi dưỡng huệ khí của Thầy trong suốt bốn thập niên qua, giữ cho Thầy đứng vững trên con đường tranh đấu đầy gian nan cho một quê hương còn trong gông cùm, tăm tối. Thầy đã đến Quận Cam từ tháng Năm năm 1975. Trong suốt bốn mươi năm qua, Thầy vẫn luôn là một nhân tố cần thiết trong rất nhiều nỗ lực và điểm son trong những thành quả văn hoá, chính trị của Cộng đồng người Mỹ gốc Việt. Di sản lớn nhất và quan trọng nhất mà Thầy để lại cho thế hệ của tôi cũng chính là cái kiềng ba chân này: lạc quan, tin tưởng, hy vọng.

Sự chuyển tiếp di sản tinh thần luôn là một nan đề cho bất cứ dân tộc nào, nhất là một dân tộc phải chịu nhiều can qua như dân tộc Việt Nam. Chính nhờ những người đi trước như Giáo sư mà thế hệ chúng tôi được thắp lửa trong tim trong óc, có tư duy văn hoá để nhìn về phía trước với sự tự tin, nhìn vào thế giới với niềm tự hào.

Tháng Tám năm 2015, tôi có vinh hạnh được cùng Giáo sư Lưu Trung Khảo trình bày trong buổi Hội thảo Chủ đề "Bốn Mươi Năm Tiếng Việt Hải Ngoại" tại Khoá Tu Nghiệp Sư Phạm thứ 27 do Ban Đại Diện Các Trung Tâm Việt Ngữ Miền Nam California tổ chức tại Le Jao Center, thành phố Westminster, California. Tôi thấy Thầy đã yếu đi nhiều, tuy khẩu tài và chí khí thì không thay đổi. Thầy nói chuyện hóm hỉnh, khiến cả hội trường phải cười ồ lên nhiều lần. Đó là lần cuối tôi được nghe Thầy nói bằng xương bằng thịt. Nhưng tôi sẽ còn nghe Thầy nói mãi qua những di sản tinh thần mà Thầy đã để lại trong suốt bốn mươi năm qua.

Xin tỏ lòng tri ân và quý trọng đối với Giáo sư Lưu Trung Khảo, một bậc lương sư cứu quốc. Nguyện xin hương linh của Thầy sớm tiêu điều miền cực lạc.

Thầy về

**Kính biệt Thầy Lưu Trung Khảo*

Thầy về, sinh ký tử quy

Một đời Hải Lượng (1) quy y giữa đời

Phật học thấu triệt không rời

Miệt mài tu tập, sáng ngời tâm an

Giữ dân chủ cho Việt Nam

Gìn văn hoá cho muôn ngàn đời sau

Tinh hoa tiếng Việt kín trao

Bốn mươi lẻ không nao xú người

Truyền thông, văn hoá khắp nơi

Nét cười dung dị, luyện khởi quốc hồn

Thầy về, nơi ấy mây thôn

Cõi đời thương quý, ngợi tôn công Thầy

Tiến Thầy về, rờng hội mây

Thương Cô lẻ bóng sớm ngày phòng loan

Bạn đời chung việc nước non

Kim Anh – Trung Khảo tình son sắt cầm

(1) Hải Lượng là pháp danh của Giáo sư Lưu Trung Khảo, vì ông muốn lòng mình bao dung như biển cả.

Nguồn: <http://www.nguoi-viet.com/tuong-nho/Giao-su-Luu-Trung-Khao-Luong-Su-Cuu-Quoc-5034/>

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN VỚI HƠN 4800 TÁC PHẨM

vietnamvanhien.net